

Maskaralar Elinde Maskara Din

A.Yağmur Tunalı



Maskaralar Elinde Maskara Din

A. Yağmur Tunalı

Dini nasıl anladığımız çetin mesele. Bugün dini tekeline aldığını zannedenlerin dediği dedik bir despotizmi var. Kimseyi konuşturamıyorlar. **“Din benim dediğimdir.”** deyip kestirip atıyorlar. Görünen o ki herkesi sindirdikleri bir yere geldik.

Sık sık ilahiyatçılarla konuşurum. Olan bitenler hakkında düşüncemi tartıya çıkarırım, fikirlerimi tesviye eder ve zihin tazelerim. Büyük çoğunluğunun yaşananlarla ilgili görüşü net ve açıktır. “O halde neden din sizin anlattığınız gibi değil de Tanrılık taslayanların dediği gibi anlaşılıyor?” dediğimde cevabı belli bir soruyu dillendirdiğimi söylerler.

İçinden çıkamadığımız, kurgulanmış bir dinden bağırانların baskısını yaşıyoruz. Camiler ellerinde. İsteğe, duruma göre hüküm ve fetva veriyorlar. İstediklerini dinden, istemediklerini dindışı ilan edecek kadar pervasızlar. Öyle ya Tanrı adına konuşuyorlar. Müslümanlıkta ruhbanlık yok deriz ya, alın size ruhbanlık ötesi bir vesayet.

“Din Benim Dediğimdir”

Bugün, bin yıllık inanış tecrübesi çöptedir. Bugün, nasıl inandığımızı ve bin yıl Müslüman olarak nasıl yaşadığımızı hatırlayarak konuşanları duyamıyoruz. Cedlerimizin anladığı ve yaşadığı dinî hayat, “medrese dogmatizmi” üst başlığıyla verilen akli-düşünceyi boğan darlığın, kabalığın yeni versiyonunun cenderesindedir. Bunu göreceğiz ve anlamaya çalışacağız.

Geri çekilmek halka uysa bile aydınlara uyacak bir tavır alış değildir. Aydın soracak, bilecek, anlayacak ve aydınlatacaktır. Aksi halde onların sorumluluğu onlar üzerindedir. Tarih siyasetçiler(yönetenler) kadar, hatta onlardan daha sert ve kesin şekilde aydından hesap sorar. Aydın, dogmatik düşünceyle ve sloganlarla hareket edemez. Güce bağlanana aydın denmez. Kapıkulundan aydın olmaz. Osmanlı Türkiyesinin “Kapıkulu” müessesesinden bahsetmiyorum. Orada kapıkulları, -klasik devir için söylüyorum- Padişaha bağlılığı devlete bağlılık olarak anlar ve fikirlerini de dosdoğru söylemeyi öğrenirlerdi. Padişaha yalan söylemek affedilmez suçtu. Çünkü namuslu olmayandan her arıza bekleneceğini bilirlerdi.

Şimdinin Kapıkulları

Kapıkulu müessesesi modern Türkiye’de yok, kapı kulluğunun beteri var. Bakanlara, bürokratlara bakın Cumhurbaşkanına hulus çakmadan konuşamıyorlar. Sadece onlar mı? Büyük küçük her ağzını açan onun adını anmadan edemiyor. Bir yerde yarış kazanan Anadolu çocuğu sporcu, **“Cumhurbaşkanımızın sayesinde..”** der gibi cümleler etmeden konuşamıyor. Öyle bir ortam oluşturuldu ki bu yaranma dilinin tuzağı işliyor. Bunlar bana iki yıl yaşadığım Türkmenistan’ı hatırlatıyor. O hep aklımda; belki bir gün yazarım.

Kurgulanmış din ve despotizminin başımıza getirdiklerinin tam olarak farkında değiliz. Karşı çıkanlar da bu durumu normalleştirmeye yardım ediyorlar. Bakışları o kadar ters ki, asıl konuyu, o tapınmaya varan sapmayı anlamamıza yaramıyor. Biat ve sair kavramlarla konuyu dine getiriyor ve doğrudan doğruya dine çatar gibi bir hava veriyorlar. Doğru bir yerden bakmıyorlar ve yanlış bir yere vardıklarını düşünmüyorlar. Gelecek hafta konuyu açarken bunu da yazacağım.

Tema’nın gösterdiği

Agnostik Diamond, tartıştığı şeriatçi genci din ve şeriat(fıkıh, hukuk) bilgisiyle mat ederken, aslında bizi bize gösterdi. Örnekler vererek “Şeriat bu ise bunlarla nereye varacaksınız?” dedi. Yüzlerce

yıldır içtihat yok, dünya değişiyor. Düşünmüyorsunuz. Slogan bağırıyorsunuz. Yeni durumlara göre getireceğiniz hükümler yok. Aslında bu tartışma şeriat diyenlerin şeriatinin, yani yolunun olmadığını gösterdi.

Diamond Tema, bize keskin uçların bozucu-bozguncu tavrını gösterdi. şeriat diyenlerin dini bilmediklerini biliyorduk. Dini bilmeyenin o dine dayanan, çeşitli görüşleri, şeriatleri de bilmesi beklenmez. Evet bilmediklerini bir daha gördük. O kafa hakikat derdinde değil.

Ve Kıyamet Koptu

“Eyvah, maske düşecek!” dediler ve hemen saldırıya geçildi. Fikri olmayan -varsa- hemen güce başvurur. Öyle oldu. Tehditlerin bini bir paraydı. “Vurun haaa!” bağırışları, Adalet Bakanının, yakalama kararı çıkardıklarını duyurmasıyla ayyuka çıktı. Bakan, kurallara kılıç sallamakla bakanlığın mehabetini ve vakarını da ayaklar altına aldı. Memleketin ne hale ge(tiri)ldiğini görüyor musunuz?

Tabii, olanlara doğru tepkiler de geldi. Çocuk, kendinden bir şey demedi, olanı nakletti diyenler çoktu. İlahiyatçılardan bir grup **“şeriat din değildir!”** bildirisi yayınladılar.

Ben bu tartışmayı fırsat sayanlardanım. Konuşabilmeli, tartışabilmeli ve İşİD’in bir tık gerisinde anlayışların baskısından kurtulmayı ve akıl yoluna dönüşü sağlamalıyız. Din algımızı oluşturanların derin arızalarını ve ideoloji görünüşlü o darlığın devleti ve hayatımızı nasıl kısıkaca aldığını görmüyorsak, -Hak saklasın!- varacağımız yer bellidir.